

Εμπορο-ασφαλιστικά Διδάγματα:

Ένα χρόνο ΠΡΙΝ από το 1821

Γράφει και σχολιάζει
ο Μελάς Γιαννιώτης.

Το έτος 1820, ακριβώς 200 χρόνια ΠΡΙΝ, εκδόθηκε στο Παρίσι και κυκλοφόρησε στους τότε Έλληνες εμπορευομένους, μετάφραση τού Γαλλικού Εμπορικού Κώδικα στην «καθομιλουμένη» Ελληνική Γλώσσα.

Ο μεταφραστής του και στο εισαγωγικό σημείωμά του προς «Ομογενείς Έλληνες Εμπορευομένους», αντί ονοματεπωνύμου του σημειώνει «*παρά του Θ.Ρ*» και που, για την εποχή εκείνη, παρέπεμπαν ευθέως στον «Θούριο του Ρήγα».

Οι Εκδότες-Χρηματοδότες τού όλου έργου της μεταφράσεως, με ειδικό αλφαβητικό πίνακα (λεξικό) στο τέλος, ερμηνείας εμπορικής ορολογίας και λέξεων-κλειδιών από την Ελληνική στην Γαλλική Γλώσσα, δηλαδή δουλειά που απαιτούσε εξειδικευμένες γνώσεις όχι μόνον των δύο Γλωσσών, αλλά αυτού καθ' εαυτού τού όλου τότε Εμπορίου και ειδικότερα του Δικαίου της Ναυτιλίας και των Ιδιωτικών Ασφαλίσεων, παραμένουν άγνωστοι και αναφέρεται μόνον η τυπογραφία τού «Ι.Μ Εβεράρτου, Παρίσι, 1820».

Πριν αναλύσω και σχολιάσω τα μεθοδικώς άγνωστα και καλώς αποκρυβόμενα γεγονότα αυτά, ειδικά τώρα που υποτίθεται ότι γιορτάζουμε ή θα γιορτάσουμε τα «200 χρόνια **ΜΕΤΑ** το 1821», δηλαδή ολοκληρωμένο το έτος αυτό και όχι ΑΠΟ αυτό, άρα και με την απλή αριθμητική το έτος **2022(!)**, θεωρώ χρήσιμο να αντιγράψω και να παραθέσω την πρώτη παράγραφο από το εισαγωγικό σημείωμα τού μεταφραστή του Κώδικα, που τον αναγράφει ως «Κώδης» και μάλιστα διαμαρτύρεται εμμέσως, επειδή «*πολλοί μεγάλοι νόες επρόφθασαν και επανηγύρισαν τας διατάξεις τού παρόντος συγγράμματος, σε αντίθεση με το δουλικόν και επίπονον έργον τού μεταφραστού*».

Γράφει, λοιπόν, στην Εισαγωγή:

«*Προς τους Εμπορευομένους Ομογενείς Έλληνας,*

*Δύναται άραγε ο ανά χείρας Εμπορικός Κώδης να εφαρμοσθή και επομένως να χρησιμεύση και εις το εμπορικό **συνάλλαγμα** των καθ' ημάς **Ελλήνων***»;

Στην συνέχεια το επιβεβαιώνει αυτό με «Θούριες» αναφορές του σε «πολιτικά επιτηδεύματα ενός Έθνους», «*Διοικήσεως είδος και ηθικό χαρακτήρα*», «*φυσικήν θέσιν τού κλίματος*» και ιδίως «*με τας μάλλον ή ήττον αναφοράς και συνδέσμους μετά των γειτνιαζόντων και διεσθηκότων Εθνών*».

Υπενθυμίζω ότι η Ευρώπη, Οργανισμό «Κοινωνίας των Εθνών» είχε και τον πήρε στην Νέα Υόρκη ο Πλανητάρχης και τον λέγει «Ηνωμένων Εθνών» και όχι Κρατών, αφού ο Κρατών και Επικρατών Κρατιστής Χρηματο-θεός είναι ένας και μοναδικός. Τώρα και λίαν προσφάτως λέγεται και Χρηματοϊός.

Τόνισα σκόπιμα το συνδετικό «**και**» στην παράγραφο εισαγωγής τού μεταφραστή, για να γίνει καλά κατανοητό ότι έθεσε το ερώτημα, αν ένας και **ξένος** Εμπορικός Κώδικας (εδώ της Γαλλίας), μπορεί να είναι χρήσιμος **και** για το συνάλλαγμα (χρήμα-οικονομία) των **Ιδιωτών Ελλήνων**, αφού τότε δεν είχαν Κράτος και Δημόσια Οικονομία, την οποία ούτε τώρα έχουν στο κρατούμενο Κράτος τους.

Εδώ και με την πολυπνευματική και πολλών χρηστικών εννοιών ερώτηση τού μεταφραστή, μπορούμε να αντιληφθούμε ότι οι **Έλληνες**, αδιαφόρως τόπου και δραστηριότητάς τους, ένα έτος ΠΡΙΝ από την Επαναστατική Εξέγερση τού **Έθνους** και όχι Κράτους τους κατά το 1821, ήταν ίδιοι και ίσοι **εμπορικά**, με τους τότε «Μεγαλοδύναμους» και μάλιστα υπερτερούσαν αυτών ανταγωνιστικά λόγω της Μητρικής «καθομιλουμένης» Ελληνικής Γλώσσας τους, με την οποία κατανοούσαν και μάθαιναν ευχερέστερα όλες τις άλλες που χρησιμοποιούσαν αμέτρητες Ελληνικές λέξεις.

Αυτή η γλωσσική Υπεροχή, που στην ουσία ήταν και είναι πνευματική, ονομάσθηκε τότε «Δαιμόνιο τού Έλληνα», αδιαφόρως γνώσεών του ή χρήματος και με μοναδικό ανίκητο όπλο του την «καθομιλουμένη» Μητρική Ελληνική Γλώσσα του, όταν και όπου αυτή δεν είχε αλλοιωθεί από προσμίξεις άλλων, μέχρι και αντιδανείων, όπως συμβαίνει τώρα με καταχρήσεις των αρχαιοελληνικών λέξεων «**Επιδημία** και **Πανδημία**».

Νοητικά αυτές σημαίνουν μεταδοτική ασθένεια «**επί-Δήμου**» και «**παν-Δήμου**». Εκ του εξωτερικού όμως μας τις «**πασάρουν**», επιστημονικώς και μεγαλοπρεπώς ανοήτως, ως «Epidemic» και «Pandemic», οπότε δικαίως διαμαρτύρονται οι νοούντες Δήμοι και οι Δημότες, επειδή αυτοί λεκτικώς και γραφικώς, «φορτώνονται» τις

...η συνέχεια στην επόμενη σελίδα

μεταδοτικές ασθένειες, όχι όμως και τα Κράτη ή Επικράτειες. Πράγματι ποτέ δεν μας είπαν οι ειδικοί και γνώστες ότι οι μεταδοτικές ασθένειες, λόγω «νέας τάξεως πραγμάτων», νέων «πολιτικών επιτηδεύματων» και «Διοικήσεως είδος», **άλλαξαν** και τώρα, αντί Επι-Δημίας και Παν-Δημίας, είναι και λέγονται «Επι-Κρατία» και «Παν-Επικρατία», ώστε να απαλλαγούν εκ του λεκτικού μιάσματος οι Δήμοι και οι...Πανδήμοι(!) και να το φορτωθούν τα Κράτη και τα...Πανκράτη ή διαφορετικά η Επικράτεια και η...Πανκράτεια! Όχι όμως το...Παγκράτι!

Ασύμφορα και ανατρεπτικά είναι αυτά τα ορθο-γλωσσικά αρχαιο-ελληνικά και έτσι μας επιβάλλουν να παπαγαλίζουμε **Δημο-τικά**, για να μη θίγουμε τους Επικρατιστές του **ζώντος Ολύμπου**, όπου όλα τα καλά ήταν έργο θεών, ενώ όλα τα κακά ήταν και είναι έργο...«των Δημοτών και του Δήμου» τους!

Είδες ποιον και τι «Κώδικα» είχαν και έχουν οι «Ολύμπιοι»;

Ακριβώς για τον λόγο αυτόν, στα 200 χρόνια που μεσολάβησαν από το έτος 1820, παύσαμε να έχουμε το «Δαιμόνιο του Έλληνα», που το είχαν αποδεδειγμένα και δια του Ελληνογλωσσικού δαιμονίου τους οι επί γης Έλληνες.

Πώς όμως και γιατί, ειδικά στο Παρίσι και μάλιστα ένα χρόνο ΠΡΙΝ από το 1821, κάποιοι και άγνωστο **ποιοί** συνέλαβαν την Ιδέα να μεταφράσουν στην «καθομιλουμένη» Ελληνική Γλώσσα τον Γαλλικό Εμπορικό Κώδικα, που κάλυπτε την όλη χερσαία Ευρώπη και τις Γαλλικές Αποικίες και κτήσεις τους επί γης, ώστε **και** οι Έλληνες να ασκούν τις δραστηριότητές τους **για τον εαυτό τους**, σύμφωνα με τον ίδιο Κώδικα, που ήταν ανθρώπινος και όχι «Ολύμπιος»;

Εδώ τα πράγματα είναι πολύ εμπορικά και ως εξ αυτού πολύ μπερδεμένα, όπως και σήμερα.

Στην Γαλλία και μετά την περίφημη Γαλλική Επανάσταση αναδείχθηκε τελικά και περί το 1800 ως Αυτοκράτορας ο Ναπολέων Α΄ Βοναπάρτης, που έκανε σταδιακά Γαλλική Αυτοκρατορία σχεδόν όλη την χερσαία Ευρώπη και μπήκε κατακτητής μέχρι και στην Μόσχα των Τσάρων, των χιονιών και παγετών. Και αυτό ήταν το μέγα λάθος του.

Στο χρονικό διάστημα της παντοδυναμίας του είχε γίνει ο μεγαλύτερος εχθρός των θαλασσοκρατούντων Άγγλων με αχρήστευση τής δικής τους παντοδυναμίας δια της επιβολής «εμπάργκο» εισαγωγής στην χερσαία Ευρώπη Αγγλικών «Εδωδιμων και Αποικιακών» αγαθών, που βασάνιζαν και έλειπαν όμως από την όλη Γαλλοκρατούμενη Ευρώπη, ακόμη και την ίδια την Γαλλία, επειδή:

Από την άλλη πλευρά οι Άγγλοι και οι τότε σύμμαχοί τους, είχαν ναυτικώς αποκλεισμένη την όλη Νοτιο-Δυτική Ευρώπη, με τον Σουλτάνο εντεταλμένο να φυλάγει τα Νοτιο-Ανατολικά στενά! Γενικευμένη ήταν η τρέλα όπως και σήμερα, υπό ηχηρούς και οπτικούς θεατρινισμούς και στρουθοκαμηλισμούς.

Τότε άρπαξαν την ευκαιρία -όχι τώρα- οι «Δαιμόνιοι Έλληνες» που από την θάλασσα και με τα καράβια τους, «έσπαζαν» το μέσα και το έξω τριπλό Γαλλο-Αγγλικο-Οθωμανικό «εμπάργκο», κάνοντας «χρυσές δουλειές» εμπορίου, που όλοι οι «Εμπαραγκικοί», σφαζόμενοι μεταξύ τους, ονόμαζαν «πειρατεία», για να κρύψουν την δική τους Αρχιπειρατεία.

Και τότε -όχι τώρα- οι Έλληνες εδώ υποταγμένοι, ιδίως της ορεινής Ηπείρου και Μακεδονίας, αύξησαν και πολλαπλασίασαν τα καραβάνια μουλαριών και αλόγων μεταφοράς παντός είδους «Ειδησμάτων», όπως αναφέρονται στον μεταφρασμένο Γαλλικό Εμπορικό Κώδικα, με ανάδειξη Διεθνών Πραματευτάδων παντός είδους εμπορίου, που εξελίχθηκαν σε περιλάμπρους Οίκους, ασκούντες και Τραπεζικές, Κατασκευαστικές, Ασφαλιστικές κ.λπ δραστηριότητες, με παράλληλη ανάδειξη της Ναυτιλιακής Δραστηριότητας τών, χωρίς Κράτος, Ελλήνων σε ρυθμιστή του όλου Εμπορίου και κύριο Ανταγωνιστή όλων, μηδέ και των περιπλανώμενων Εβραίων εξαιρουμένων, οι οποίοι όμως περί το 1850 «αντεπιτέθηκαν» και κατατρόπωσαν το Εμπορικό Ελληνικό Δαιμόνιο.

Πολλά και διάφορα καταμαρτυρούνται κατά του «τρελού» Ναπολέοντα Α΄ Βοναπάρτη, όπως και κατά των Ελλήνων «Πειρατών», Εμπόρων και Πραματευτάδων, εμπορικώς συκοφαντικά τα περισσότερα και από τους περισσότερους, αλλά μία είναι η Αλήθεια που συνδέει τον Ναπολέοντα με τους Έλληνες γενικά και που διατηρείται μέχρι σήμερα.

Και αυτή είναι ο Γαλλικός Εμπορικός Κώδικας που είχε την ευφυΐα και ικανότητα να θεσπίσει και να καθιερώσει το έτος **1807**, ο προς τούτο, ακόμη και σήμερα, προβαλλόμενος ως «τρελός» Ναπολέων. Ο Κώδικας αυτός ήταν «γάντι» και «μαγνήτης» για τους δυσφημούμενους Έλληνες τού ελεύθερου και ανταγωνιστικού Εμπορίου. Τους έσωζε από τις αυθαιρέσεις, ιδίως των Άγγλων και Οθωμανών, εκείνης της Εποχής, που διατηρείται μέχρι σήμερα, με διαφορετικά «βιολιά», αλλά πάντα στον ίδιο «χαβά», όπως είπε ο Θεόδωρος Κολοκοτρώνης στον βασιλιά Όθωνα.

Όπως συμβαίνει και σήμερα, έτσι συνέβαινε και τότε, με την προσοχή όλων στο μεγάλο Εμπόριο εκεί στις Ινδίες και στην Άπω Ανατολή, με πάντα άλυτο πρόβλημα τούς «δρόμους του Μεταξιού» προς Ευρώπη, που τώρα αυτοί οι «δρόμοι» είναι και λέγονται αγωγοί πετρελαίων και αερίων, αλλά και «ποταμοί» Κινεζικών προϊόντων, μετά «ιών», ιδίως τύπου «G» και ουσία «τζίζ».

Αυτά είχε «βάλει στο μάτι» ο Στρατηγικότατος Νους τού Ναπολέοντα Α΄ Βοναπάρτη, πριν αλληλοσφαχθεί με τον Τσάρο Αλέξανδρο Α΄ της Ρωσίας. Και για να βγάλουν έξω την πάντα πονηρή Αγγλία, δείτε τι «σκαρφίσθηκαν»: «Παζαρεύουν», Γάλλοι και Ρώσοι, τον τεμαχισμό της Οθωμανικής Αυτοκρατορίας και την μοιρασιά της μεταξύ τους!

Το «παζάρι» κράτησε πολύ και ήταν επιπέδου «Πανεπιστημίου» έναντι των σημερινών «παζαριών», όπως των Πρεσπών και τώρα Αιγαίου, Ιονίου και Ανατολικής Μεσογείου, επιπέδου «Νηπιαγωγείου».

Ως Μεσογειακός ο Ναπολέων «οριοθετούσε» Βορειο-Ανατολικά και μακριά τον Τσάρο Αλέξανδρο Α΄ και αυτός, με τα αιώνια όνειρά του για κάθοδο στο Αιγαίο, «οριοθετούσε» τον Γάλλο, Δυτικά και Ατλαντικά. Ο καθένας ήθελε αποκλειστικά δική του την καταρρέουσα Οθωμανία και δια...μοιρασιάς!

Τόσα και τέτοια ήταν τα «πανεπιστημιακά» τους παζάρια, έναντι των οποίων αυτά του Σουλτάνου «νηπιαγωγούν».

Πονηρότερος ο Ναπολέων γίνεται ο ίδιος μέλος μίας μυστικής Οργανώσεως Ελλήνων, που φέρεται να ίδρυσε ο Θεσσαλονικέας Πνευματικός Γρηγόριος Ζαλίκης (λάθος το «Ζαλίκης») στο Παρίσι και το έτος **1809** με κρυφό σκοπό την διαφώτιση και προετοιμασία εξεγέρσεως κατά του Οθωμανού δυνάστη, στα πρότυπα του Ρήγα.

Η μυστική οργάνωση αυτή, που αποτελούνταν από την τότε «αφρόκρεμα» Λογίων και Εμπόρων, μεταξύ των οποίων και ο μετέπειτα «εγκέφαλος» της «Φιλικής Εταιρίας» Αθ.Τσακάλωφ εξ Ιωαννίνων, Αξιωματούχων της Γαλλίας και άλλων θαυμαστών του αρχαιοελληνικού πνεύματος, συνεδρίαζε αρχικά στα φιλολογικά σαλόνια στο Παρίσι της τότε διακεκριμένης «Μαντάμ Ντε Σενιέ», που ήταν η Ελληνοκύπρια Ελισάβετ Σάντη Λουμάκη, αλλά μετέπειτα και πάντα μυστικά, συνεδρίαζε σε διάφορα Ξενοδοχεία και από αυτά, όπως παραπλανητικά, ονομάστηκε «Ελληνόγλωσσο Ξενοδοχείο», πρόγονος της «Φιλικής Εταιρίας».

Ο Ναπολέων προώθησε ως Πρόεδρο της οργάνωσης αυτής τον Κόμη και Ακαδημαϊκό Ωγκύστ ντε Σουαζέλ Γκουφιέ, που είχε διατελέσει Πρεσβευτής της Γαλλίας στην Κωνσταντινούπολη και στον Σουλτάνο, με πολύ καλή γνώση των Τουρκικών και Ελληνικών πραγμάτων, όπως και των Τσαρικών βλέψεων καθόδου προς Αιγαίο και Μεσόγειο.

Παράλληλα και πάντα πονηρά χρησιμοποιούσε ο Ναπολέων τον Ζαλίκη ως «αντ' αυτού» και εξ απορρήτων εκπρόσωπό του στην οργάνωση των Ελλήνων.

Και επειδή αργούσε το «παζάρι» με τον Τσάρο και δεν τα έβρισκαν στην μοιρασιά της Οθωμανικής Αυτοκρατορίας, κυρίως στο ποιος θα πάρει ως δικό του «φιλέτο» τους Έλληνες και την αρχαία Ελλάδα τους, ο Ναπολέων σκέφθηκε και ενήργησε ακόμη πονηρότερα, με σκοπό να προλάβει τυχόν νέα απόπειρα καθόδου τού Τσάρου, όπως το είχε επιχειρήσει με τα αποτυχημένα εκείνα «Ορλωφικά» και προσπάθησε να τα «φορτώσει» σε δήθεν ανικανότητα των Ελλήνων, με αποτέλεσμα να τους απογοητεύσει, όπως και σήμερα, με σταδιακή στροφή τους προς την Γαλλία και αναμονή βοήθειάς της για την απελευθέρωση και λύτρωση, όπως ακριβώς συμβαίνει και σήμερα.

Έτσι και το επόμενο έτος **1810** στέλνει ο πανέξυπνος και ευφυής Ναπολέων μυστική αποστολή από Γάλλους Αξιωματικούς στην **Κωνσταντινούπολη** και στην **Θεσσαλονίκη**, με εντολή και σκοπό να προετοιμάσουν στρατιωτική επίθεσή του **καταλήψεως** τής Οθωμανικής Αυτοκρατορίας! Μέσω της Οργάνωσης τού «Ελληνόγλωσσου Ξενοδοχείου» και τα παρακλάδια της, που είχε στο Λιβόρνο, Κέρκυρα, Πάργα και Ιωάννινα, στέλνει **40.000 όπλα**, με εντολή προς τον Θεσσαλονικέα Μακεδόνα Ζαλίκη να παραδοθούν, εκεί που υπήρχε ακόμη **όρθια και ζωντανή η Ελλάδα**, με τους αληθείς και αναλλοίωτους Έλληνες της στην **Στεριά!**

Πρόσεξε τώρα δράστη και πρόθυμο ομολογητή και αναγνωρισία της παραμυθένιας σου όποιας και κάθε «άνω-κάτω, πέρα δώθε» βόρειας Σκοπιάνας σου, ποια ήταν αυτή η Ελλάδα και οι αυθεντικοί Έλληνες το έτος **1810**: Ήταν οι **Έλληνες κάτοικοι των ορεινών περιοχών της Μακεδονίας, Ηπείρου και Πελοποννήσου!**

Κατάλαβες πως και γιατί, μετά την πτώση και συντριβή τού Ναπολέοντα Α', που δεν πρόλαβε να επιτεθεί στον Σουλτάνο και «προτίμησε» τον Τσάρο, οι Έλληνες «Κλέφτες και Αρματωλοί» των **βουνών** είχαν όπλα και **πολέμησαν** τον Τούρκο, πιστεύοντας την σοφία εκ της πολύχρονης εμπειρίας τους, ότι: *«Τον Τούρκο αν τον θέλεις φίλο, δώστου μόνον ξύλο»!* Για «Πανεπιστήμια και Νηπιαγωγεία» γράφω και λέγω εδώ. Δείτε και βεβαιωθείτε:

Ένα χρόνο, ΠΡΙΝ από το 1821, είχαν στα χέρια τους οι τότε Έλληνες το μέγα όπλο οικονομίας και προστασίας του **συναλλάγματός** τους, που ήταν η μετάφραση στην ανίκητη Ελληνική Γλώσσα του Γαλλικού Εμπορικού Κώδικα, Πνευματικό έργο και Παγκόσμιο Δημιούργημα τού Ναπολέοντα Α' Βοναπάρτη, οπότε γίνεται κατανοητότατο από ποιους και γιατί ήταν «τρελός».

Αυτήν την μετάφραση στην «καθομιλουμένη» Ελληνική Γλώσσα δεν θα την βρείτε εύκολα. Είναι μεθοδικά θαμμένη και αδιάδεκτη ως Ναπολεόντεια.

Αποτελεί όμως την βασική πηγή και ακρογωνιαίό λίθο όλων των μετέπειτα **Εμπορικών Δικαίων**, που όπως είναι καλά γνωστό και από την αρχαιότητα, τα «Δίκαια» είναι πάντα του ισχυροτέρου. Ποτέ του ασθενεστέρου, του μικρού και φτωχού. Όμως φαίνεται καθαρά, ότι οι Έλληνες είχαν μπει μυστικά στο **Ναπολεόντειο Δίκαιο**, από θεσπίσεώς του.

Και επειδή η βάση της όποιας και κάθε Οικονομίας (νόμος του οίκου), Ιδιωτικής ή Κοινής και Δημόσιας, είναι μόνον η Ιδιωτική Ασφάλιση (Δημόσια δεν υπάρχει πουθενά) κάθε Έλληνας Ασφαλιζόμενος και Ασφαλιστής αυτού, μπορεί να μάθει τα βασικά στοιχεία των Δικαιωμάτων και Υποχρεώσεων του από την μελέτη τής μεταφράσεως αυτής, που αναφέρονται στο δέκατο κεφάλαιο **«Περί Ασφαλειών»** και στα άρθρα **332** μέχρι **396**.

Ναπολεόντεια είναι!

Αφορούν βέβαια τις τότε γνωστές θαλασσοασφαλίσεις «Ειδησμάτων», αλλά Μητέρα όλων των μέχρι σήμερα Ασφαλίσεων είναι οι Θαλάσσιες Ασφαλίσεις και το Δίκαιο της Αλήθειας αυτών, όσες φορές και αν επαναληφθεί, παραμένει πάντα το ίδιο. Διαφορετικά και όπως διδάξε ο σοφός των σοφών Σωκράτης, είναι ψεύδος και απάτη αν κάθε φορά επαναλαμβάνεται η μία και αναλλοίωτη Αλήθεια ως **διαφορετική**.

Για να βρείτε ηλεκτρονικά αυτήν την Αλήθεια στον μεταφρασμένο στα Ελληνικά, αρχικό Γαλλικό Εμπορικό Κώδικα σάς δίνω «κρυφομυστικά» το «κλειδί»: Γράψτε στο Google την λέξη «Ειδήσματα» και θα έχετε την «κρυμμένη» μετάφραση τού έτους **1820!**

Με άλλον τρόπο αναζήτησης θα έχετε Ειδήσεις για τα «200 χρόνια META το 1821» και χωρίς **Ειδήσματα!**